

Inntakt kvartsdruse(Vanvikan) Kvartsstjerne.

AV GAMLE DRUSER

DRYPPER DET DA!

Av Tor Glasø tor.glaso@malvik.kommune.no

Dette får bli et steinslag for det saktmodige, for tålmodigheten og for det å følge i sporene av andre. Steinfolk gjør ofte det, gjerne etter ettertenksom og tilforlatelig utspørring av sin neste, med usvikelig teft for den avslørende detalj og med nese for det vageste rykte. Vi er vel egentlig litt skvaldrete vi steinfolk, men nok om det.

Så er det da også slik at alt er så mye gjevere andre steder, sant nok noen ganger. Av slikt kan man lett overse sin egen trakt, de gamle sporene og en og annen røverhistorie.

Vi hadde hørt rykter om noe utover på Fosen, halvøyen nord om Trondheimsfjorden, langs riksveier anlagt for tiår tilbake, noe om hulrom i skjæringer og om franskmenn og tyskere som gjorde annet enn å agne. For ordens skyld ”vi”, det er Lars ”kvarts” Jørgensen, Bjørn Tore ”prehnitt” Olsen, og jeg det. Verken flere eller færre.

Ut på sensommeren dro vi av gårde, med besikti-

get kjøretøy, raus beholdning av Farris og sjokolade og med utstyr for mer enn lett fiske. ”Engarde” europeiske horder, her kommer egnens bolde karer. De gamle druser skal vinnes tilbake. Så gjorde vi det.

Vent litt. Det hele startet med et synspunkt om tålmodighet. Min penn har visst løpt litt over.

Ved første øyekast kom vi til tømte druser (med unntak av den ferskvartsdrusa). De gapte liksom til oss som sorte hull, med sin magisk tiltrekningskraft. Vi var snart sugd inn i veggen og vår egen syssel. Du kjenner nok til det.

Det kastet da litt av seg. I tålmodighetens sved trillet de ut småstykkene, akkurat nok til at det ble litt på oss alle.

Fangstrapport:

Ved skjæring nr.1 fant vi noen få, men gode sammenvoksninger av epidot på prehnitt. Mange av epidotkrystallene var dobbeltterminerte. Det ble også funnet noen enkeltstykker av ren prehnitt, relativt store krystaller, matt i overflaten, men med fin farge, definitivt grønn.

Ved skjæring nr. 2 i en liten druse høyt opp i veg-

gen dukket det opp noen kvartskrystaller, noe med grønn farge (kloritt) og med påvoksninger av epidot.

Litt uvanlig materiale og kanskje en praseum?

Noe mat for lupen, mikro, ble også funnet her (titanitt, klinoklor med mer).

Ved den siste skjæringa, like ut mot havgapet, gjorde vi dypdykk i en gammel mikroklin/røykkvartsdruse. Andre hadde gjort det før med små påvoksninger av epidot. oss. Vi var en drøy meter nede. Drusa var stor og vi kan bare ane hvordan den framsto i jomfrueligheten.

Men den tålmodige er nøysom og tar til takke med bruddstykker og en og annen enkeltkrystall. I nabodrusa fikk vi ferten av ametyst. Ikke store sakene, men definitivt sorten og til store glede. Ved nærmere inspeksjon og i godt motlys framkom det en tett vev med rutil (meget smukt) i vifteform inne i ametysten.

Jeg nevnte også en relativt inntakt kvartsdruse med beliggenhet i et nedlagt steinbrudd. Vi hadde vært der før, flere ganger. Den hadde unngått vårt blikk på underlig vis. Mye av materieleet her var som topper, men unntaksvis med estetiske enkeltstykker med "kaktusvekst". Drusa befant seg i passende arbeidshøyde. Her hadde vi et par behagelige timer.

Jeg drømmer stadig om den grenseprengende turen ut i det uoppdagede. Der man kommer over verdensklasse materiale som drysser ut av druserom som synes uutømmelige. Du har vel vært der du også?

Men folkens, det kommer da så visst noe ut av tålmodigheten. Det kommer **alltid** noe ut av tålmodigheten.

Av gamle druser drypper det.

Skjæring nr 2 Pramsemilignende kvarts med små påvoksninger av epidot.

Mikroklindrusa i Roan (feltspat (mikroklin/periklin?))

Fra ametystdrusa, Roan.

Tessineraktig kvarts (ametystdrusa) Roan.

Skjæring 1 Åfjord, dobbelterminert epidot på kvarts